

kelenföldi evangélikus



hírlevél

1.

xxx.

évfolyam

2026. tavasz

Istennel | hittel | szeretettel | szolgálattal



„korán reggel, napkeltekor” (Mk 16,2)

Korán reggel, napkeltekor

Szemtanúi nem voltak a feltámadás eseményének. Senki sem volt ott. Senki sem látta. Senki sem tudja leírni. A Feltámadott megjelenését azonban sokan látták. Látták őt, akinek az istensége abban is elrejtőzik, hogy csak utólag lehetett felismerni. Láttak valakit, akit először *Másnak* is lehet hinni, mint aki ő valójában.

Ám ezek és más hasonló élmények, benyomások és érzések alapján, a kételyeken át jutnak el ahhoz az egybehangzó bizonyosságához, amelyből a kereszténység született. A Feltámadottal való találkozásnak, és így a feltámadásnak magának is csak hitetlen tanúja volt. A Feltámadottal való találkozás azonban bizalmat ébresztett, így ennek meggyőzőnek kellett lennie.

Hinni a hihetlent – így ragadható meg a húsvét feszültsége. Talán éppen ezt a roppant ellentmondást fejezi ki Márk evangéliuma a „korán reggel, napkeltekor” kettős időhatározói szerkezettel (16,2). A „még nem” és a „már most” feloldhatatlan és szétválaszthatatlan ellentéte ez, hiszen akkor már nem

lehet „nagyon korán” a napfelkelte előtti utolsó őrváltás ideje, „miután felkel a nap”.

Az „Isten mindig nagyobb” (*Deus semper maior*) ősi teológiai igazsága nyitja meg a szemünket Isten felszabadító, feszültséget oldó jelenlétének páratlan titkára. Felhívja a figyelmünket, felébreszt és ráébreszt az Isten közvetlen cselekvésének, az Isten meglepetéseinek különleges pillanataira. Így érthetjük meg: az asszonyok „nagyon korán” mentek a sírhoz, de az Istent mégsem tudták megelőzni. Amire odaértek, útjuk az üres sírt meglátva „tárgyaltanná vált”.

A hajnal ezt üzeni: valami elkezdődik. A napfelkelte előtti idő az, amely az embereket az új napra ébreszti, de a húsvét az Isten ébresztő erejét hirdeti. A hajnalt előzte meg az Isten, vagyis ő előtte hozta el egy új nap és a vele érkező új lehetőségek kezdetének megérkezését és azok megragadásának erejét. A még elején járó, a még ki nem bontakozott, minden lehetőséget magában rejtő reménység, amelyért valóban érdemes felkelni és elindulni.

Amikor éjszaka van, a természet és az ember alszik. Amikor már szürkül, már pirkad, és a hajnalpír, a nap követe felemelkedik, megkezdődik a természet ébredése. Ám ez csak kép és hasonlat az Isten történetének egy másik nagy eseménye számára: ez az óra volt az, melyben a feltámadás megtörtént. Ez a két pompás kép azonban figyelmeztet minket egy harmadik felébredésre is: az ember lelki feltámadására. Felébred a természet, Jézus Krisztus feltámad, és az ember élete ünneplheti lelki feltámadását. Aki ezt a három egymásba fonódó gondolatot és képet engedi, hogy igazában a lelkére hasson, az maga is ott találja magát ebben „a felkelésben”, hatalmas erő járja át.

Jakob Böhme (1575–1624) német filozófus, misztikus 1612-ben megjelent *Aurora oder Morgenröte im Aufgang* (Aurora, avagy a felkelő hajnalpír) című művében a hajnal

a misztikus megvilágosodás, a beavatás szimbóluma is. Az alkotás a szerző vallási élményét ábrázolja, amely nem csupán a lélek mélységében bontakozik ki, hanem egyúttal átjárja az érzékeket is.

Ez az élmény nemcsak passzívan adatik meg, hanem egy mindig új, örök születési folyamatként valósul meg, amely éppoly fájdalmas, mint az áttörések pillanatai. E folyamat mentén bontakoznak ki az isteni teremtő erők és minőségek. Ezek egyike az isteni szeretet, amely csak a feltámadáshoz hasonlítható. Amikor fellobban bennünk, akkor újra lángra gyújtja a mi keserű, hideg, sötét és élettelen mivoltunkat, és átölel minket.

Az isteni szeretet öleléséből születő húsvéti hit így a másképp látás lehetőségére ad bátorságot. Meglátjuk, hogy a sír, amely a halálba zár, a maga ürességével tesz nyitottá az Életre.

☞ ANGYAL-CSEKE CSABA



Az Ordass-bukfenc / A püspök humora

Isó Gergővel beszélget Blázy Árpád

Februárban gyülekezetünk keddi bibliaóráján és a Férfikörünkben emlékeztünk meg Ordass Lajos püspök halálának 125. évfordulójáról. A technika segítségével a gyülekezetünk videómegosztóján található és Ordass Lajos személyével foglalkozó két videó került levetítésre. Az elsőn keresztül felelevenítettük a templomunk falán 1993. május 9-én felavatásra került Ordass-emléktábla avató ünnepségét, míg a másik videóban Ordass Lajos négyéves kelenföldi szolgálatáról (1941–1945) hallhattunk (lásd a QR kódokat). Manapság már hiába keressük a templomunk homlokzatán, a bejárat mellett egykor elhelyezett emléktáblát, mivel azt csaknem húsz évvel ezelőtt vandál kezek sajnos ellopták, s azóta nyoma veszett...

Evangélikus egyházunk február 6-án adózott ünnepélyes megemlékezés keretében a mártírpüspök személyének. Ezen többek között presbiterünk, Dr. Isó Gergely történész testvérünk a fent közölt címen tartott előadást, melyet az évforduló kapcsán most Hírlevelünkben közlünk.

Blázy Árpád



Történészként több mint egy évtizeden keresztül kutattam a 20. századi magyar evangélikus egyháztörténet legismertebb alakját (és nem mellesleg 1941 és 1945 között a kelenföldi gyülekezet lelkészét), Ordass Lajos püspököt, illetve az ő életét, működését, személyiségét. Néhány éve a szerkesztésben jelentek meg a püspök különleges és igencsak személyes hangvétellű naplófeljegyzései, amelyek 1948. évi, valamint 1956–1957 közötti aktív püspöki szolgálataiba engednek betekintést, de a 2023-ban megvédett doktori disszertációm témájaként is őt választottam. Nem csoda, ha ezek után úgy éreztem, hogy a magam részéről ezt a témát teljes mértékben kimerítettem, hogy én Ordassról többet, újat már nem tudok és nem is akarok mondani. Nekünk történészeknek azonban megvan az a bosszantó szokásunk, hogy mindig mindenhez lábjegyzeteket fűzünk, így természetesen ehhez az érzésemhez is sokáig tartozott egy – nem is elhanyagolható – lábjegyzet. Van ugyanis a püspöknek egy olyan oldala, egy olyan arca, amelyet már a kortársak közül is csak nagyon kevesen, a közeli családtagokon kívül szinte senki sem ismerhetett. Amely arcát viszont

tulajdonosa is saját személyisége rendkívül fontos – habár szinte láthatatlan – alkotóelemének tartotta. Ez pedig nem más, mint Ordass Lajos humoros oldala. Arra, hogy a püspöknek létezett humoros oldala, a ránk maradt dokumentumokban is csak elvétve, nagyítóval találunk bizonyítékokat. Emiatt aztán az én kutatásaimban sem került ez sohasem fókuszba, disszertációmban is mindössze egy bekezdést szenteltem neki.

A tőle ránk maradt levéltárnyi iratanyag ismeretében bátran kijelenthetjük, hogy Ordass nem bízta a véletlenre, hogy milyen kép maradjon fenn róla az utókorban, ebben pedig nagy segítségére volt grafomániája. Mindent leírt. Írt önéletrajzot, naplót, konkrét eseményeket megörökítő emlékiratokat, írt novellákat, hozzá közel álló személyekről portrékat, valamint – és jelen írásunk szempontjából ez a legfontosabb – egy vicckönyvet is. Pontosabban egy kis novella gyűjteményt, amelyben lelkészi szolgálata során összegyűjtött és az egyházi életből merített humoros történeteket örökített meg. Címe: *A napsugár bukfencet vet a tükrön*. Ez az írás egészen a közelmúltig kézirat formában porosodott különféle levéltári do-

bozokban. Feleségem (aki a Credo folyóirat főszerkesztője) azonban addig nyaggatott, amíg 2024-ben végül – közös munkával – kiadás alá rendeztük, és meg is jelent a Credo azévi negyedik számában. 2026. február 6-án pedig erről tartottam előadást a püspök születésének 125. évfordulójára rendezett emlékkonferencián (ugyanazzal a címmel, mint ami jelen írásomnak is a címe).

Hogy mikor fogalmazódott meg a püspökben a vicckötet megírásának gondolata, csak találgathatunk. Tudjuk, hogy börtönbüntetésének utolsó szakaszát – 1950. március 15-étől május 30-áig – a püspök Vácott, magánzárákában töltötte. A pszichésen igencsak megterhelő, teljes magányban töltött két és fél hónapot Ordass úgy vészelt át, hogy fix napirendet vezetett be magának. Ez azt jelentette, hogy folyamatosan valamilyen szellemi tevékenységgel igyekezett magát elfoglalni: idegen és magyar nyelvű áhítatokat fogalmazott meg fejben, felidézte a találgatásait azokkal az emberekkel, akik nagy hatással voltak rá az életében, egyházi énekeket és népdalokat dúdolgatott stb. Egyik ilyen állandó napirendi pontja a *Tréfák* címet viselte. Ez azt je-

lentette, hogy a napjának az erre szánt szakaszában mindenféle, az egyházi működése során megélt tréfás emlékét vagy más lelkészek által elmesélt mulatságos történeteket idézett föl magában. Talán nem tévedünk nagyot, ha azt állítjuk, hogy a *Napsugár*-kötet megírásának gondolata erre a börtönbéli napirendi pontra vezethető vissza.

Ahogy Ordass a kötetke bevezetőjében elmagyarázza, a *Napsugár bukfencet vet a tükrön* a *Nagy idők kis tükre* című önéletrajzának egyfajta kiegészítőjeként szolgál. A tükrör nem más, mint Ordass életének metaforája. Míg az önéletrajzában a „gomolygó föllegekkel” járó komor, sötét nagy időket szándékozott bemutatni saját életének tükrén keresztül, addig az anekdotagyűjteményben életébe vidám, napsugaras pillanatokot elhozó történeteket, eseményeket örökített meg.

Ennek megfelelően a *Napsugár* hangvétele teljesen különbözik Ordass szinte bármely más írásának hangvételeitől. A szerző közvetlen, könnyed, anekdotázós stílusban fogalmaz, bár érezhetjük rajta, hogy azért ebben nem valami rutinos, s emiatt sok helyen kissé modorosnak is hat. A tör-

téneteket ugyan kifejezetten viccesnek – Bödőcs Tibor-i vagy Kőhalmi Zoltán-i értelemben – nem nevezhetjük, ez azonban nem is céljuk. Viszont tényleg áthatja őket a jókedv és a derű. Ez a tény pedig különös jelentőséget nyer akkor, ha mellé tesszük, hogy a *Napsugár* történeteinek túlnyomó részét 1958. október 23-a és 1958. november 12-e között írta, vagyis azokban a hetekben, amikor Káldy Zoltán püspök pártállami hátszéllel átvette a déli egyházkerület vezetését. Azét az egyházkerület, amelynek éléről pár hónappal korábban őt, Ordasst távolították el törvénytelenül, kényszernyugdíjazással. Ordass tehát ahelyett, hogy panaszkodott vagy elkeseredett volna, inkább azért ragadott tollat, hogy felidézze szeretett lelkészi hivatásának napsugaras emlékeit.

A kötetke egy előszóból (címe: *Előszó helyett*) és kilenc rövid fejezetből áll. Tulajdonképpen másfél-két óra alatt ki is végezhető. A kiadás során nem lehetett megkezdni, hogy bele ne emeljük a saját közreadói koncepciókat. Ugyanis három különböző kéziratból kellett egy végleges kiadványt összeollóznunk. A három kézirat a szerzői elképzelés változását

tükrözi: hol átrendezte a történetek sorrendjét, hol kihagyott, hol beemelt egy-egy újabb történetet. Mi viszont egy történetet sem akartunk kihagyni, és a végleges sorrend tekintetében is nekünk, közreadóknak kellett meghoznunk a döntést, hiszen a szerzőt csak nehezen tudtuk volna erről személyesen megkérdezni...

Írásom végén álljon itt egy rövid részlet a *Napsugár*ból, hátha valakinek kedve támad tőle megvenni a Luther Kiadónál még kapható Credo 2024/4. számot (ez nem fizetett promóció, még jogdíjat sem kapok érte).

Az idézetet az *Egy nagy ember életéből ellesett pillanatok* című fejezetből hoztam. Ordass fiatal lelkészként (még Wolf Lajosként) Raffay Sándor bányakerületi püspök mellett szolgált mint kerületi lelkész, őt takarja a fejezetcímbe a „nagy ember”.

„Sok és sürgős munkába merülve dolgoztunk, amikor Raffayné [...] „beviharzott” a dolgozószobába. Egy szempillantás alatt meglátta a frissen bontott postát. Egész halom. [...]”

Az asszony belelapoz a postába, és hamarosan kihalássza abból a legünnepélyesebb borítékú levelet.

Megnézi a tartalmát is, és egészen fölgyalmozódva mondja:

– Nem is mondom, Sándor, hogy vacsorára vagy hivatalos a Kormányzó Úrhoz!

– Hogy vagyok? Vagyunk!

– Én is? – kérdi Mariska néni, és tüzetesebben vizsgálgatja a meghívót. De láthatóan nem érti a dolgot.

– Ez csak neked szól, Sándor. Miért mondom, hogy én is hivatalos vagyok?

– Nézd meg jobban a meghívó alját!

Az asszony egy ideig vizsgálgatja, de még mindig nem érti. Raffay átveszi a meghívót és olvassa:

– „Megjelenés ünnepi öltözetben. Keresztek és rendjelek viselendők.” Nekem rendjelem nincs. A kereszt pedig te vagy, így hát együtt megyünk el!”

☞ ISÓ GERGELY

A zenébe öltöztetett igé hirdetői

Interjú Pap Kinga Marjattával a harmincéves Fővárosi Protestáns Kántorátus szolgálatáról

Harminc év nagy idő, én magam még nem is éltem ennyit. Kérlek, először is foglald össze az együttes elmúlt évtizedeinek legfontosabb eseményeit.

1996. február 4-én kezdte meg működését templomunkban a Fővárosi Protestáns Kántorátus. Azóta mintegy 1070 alkalommal szolgált az együttes összesen 118 énekes, 560 önálló művet, és 90 szerző alternatív feldolgozásait énekelve a liturgia keretein belül.

Az együttes fókuszja az élő zenei imádság, nem vagyunk kon-

certkórus. Felkérésre szolgáltunk kóruskötetek bemutatóján, szakmai konferenciákon, keresztlón, esküvőn és ordinációi ünnepen. Bence Gábor alapítókarnagy idejében egy CD- és egy televíziós felvétel is készült Heinrich Schütz oratorikus műveiből.

Fontos elem a tudásátadás: meghatározó élmény, amikor tanítványaink tanítványaival szolgálhatunk közösen egy-egy alkalmon. A főtéri kántorképző, a Deák Téri Evangélikus Gimnázium, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem



és az Evangélikus Hittudományi Egyetem az utánpótlásképzés fontos műhelyei.

Az elérhető egyházzenei anyagokban nagy változás történt az elmúlt évtizedek alatt. A kezdetekkor a gazdag kelenföldi kottatár és a Magyar Egyházzenei Társaság néhánv, rendszerváltás utáni friss kiadványa jelentett biztos alapot. Ma már az általunk gyakorolt reneszánsz és korabarokk repertoár nagy része internetes adatbázisokból elérhető. Nyolc éve vettem át az együttes vezetését, azóta az evangélikus és ökumenikus világregpertoár elsősorban kortárs

szervezői is megjelentek a vesperák zenei anyagában. Szívesen nyúlok a XX. század magyar evangélikus szerzőihez: ez a zenei nyelv ma már újdonsággként hat a fiatalabb korosztályok számára.

Aki érdeklődik a részletek iránt, szívesen hallgat régi hangfelvételeket vagy éppen saját emlékeit szeretné felidézni, részletesen tájékozódhat a <https://kantoratus.hu/> oldalon.

Mik a terveitek a közeli és a távoli jövőre vonatkozóan?

Az idei kerek évfordulót több kiemelt alkalommal szeretnénk em-

lékezetessé tenni: március 19-én, csütörtök este 6 órakor a kispes-ti gyülekezetben a kereszt jegyében, április 14-én, kedden 20 órakor az Evangélikus Hittudományi Egyetem kápolnájában az öröm hangján szolgálunk majd, pünkösdvasárnap este pedig idehaza kérhetjük a Szentlélek megújuló erejét küldetésünk betöltéséhez. Kelenföldön természetesen minden vasárnap várjuk a testvéreket a többféle módon hangzó ige köré.

Az együttes jövőjét a vezető és a mindenkori énekesek élethelyzete formálja. Volt idő, amikor évközi edzőtábort tartottunk, a covid előtt észtországi turnéra készültünk – talán eljön az idő, amikor az együttes önképzésére is nagyobb figyelmet tudunk fordítani.

A hatodévesekkel való együttműködés, az ő liturgiai felkészítésük évek óta hangsúlyos elem a szolgálatunkban. Az EHE-n jelenleg ötfős kántorszakos évfolyam működik, jövőre az ő egyházzenei gyakorlatuknak is helyt ad az együttes. Áprilisban a lágymányosi egyetemi gyülekezet evangélikus diákjait várjuk egy vesperára.

Gyülekezetünk presbitereként vagy az együttes vezetője, amely a vasárnap esti vesperák állandó

szolgálattevője. Milyen spirituális, gyülekezetépítési és gyülekezetpedagógiai lehetőségeket látsz ezekben a különleges alkalmakban?

A zsoltározó imaóra különleges szent idő: keretet ad a közös imádságnak, ugyanakkor a csend és az elmélyült Istenre figyelés helye is. A gyülekezet az egyszólamú énekes tételek (énekeskönyvi énekeink, korálok, genfi és recitált zsoltárok, rövid gregorián tételek) mindegyikébe aktívan bekapcsolódhat, de az aktivitás mértéke választható. Van, aki a részvétel által, mások a zenébe öltöztetett ige előtt csendben megnyílván vannak együtt a közösségben. A kognitív készségeinkre koncentrálnak evangélikus gyakorlatban kevésbé hangsúlyos elem az imádat – erre ad lehetőséget ez az istentiszteleti forma.

Próbaüzeti tételek vagy egy-egy kiemelt elem tanításakor olykor rövid magyarázatokra is sor kerül, de alapvetően nem szakítjuk meg a liturgia folyamatát. A munkaév elején vagy egy-egy tematikus alkalommal jó lenne a gyülekezet különböző csoportjaiban is előhozni a zsoltározó éneklés kérdéseit. A szolgáló csapatba való bekapcsolódás lehetősége fo-



lyamatos: gimnazista kortól várjuk az egészséges hangú, kottaolvasó érdeklődők jelentkezését.

Mit jelent számodra személyesen ez a szolgálat?

A vasárnap igerendjére való zenei reflektálás izgalmas asszociatív folyamat, a tételek válogatása már hét közben, alkalmanként az ige hirdetésre készülő lelkészekkel párbeszédben alakul.

Az évforduló döbrentett rá, hogy noha csak „Pap” vagyok, nem lel-

kész, gyakorlatilag harminc éve minden vasárnap ott állok az oltár előtt. A liturgikus magatartás komolysága, a koncentrált önátadás a legfiatalabb tagjaink számára is természetessé válik. Az éneklésen keresztül megélt hitgyakorlat különleges lehetőség Isten közelségének megélésére, az ő hangjának megszólaltatására.

☞ ANGYAL-CSEKE CSABA

Kurtág-töredékek

Nagy Dénes filmrendezővel rendszeresen találkozhatunk a kelenföldi istentiszteleteken, gyerekei révén gyakran a családi alkalmakon. A Középkör közösségének is tagja, ott is és egy Boltív-estén is tartott már előadást, ez utóbbin mutatott be részleteket az akkor készülő Kurtág-filmjéből.

A cím furcsa, de teljesen fedi a valóságot: prózai és zenei töredékek, szemelvények nagy klasszikusok és Kurtág műveiből, általunk nem hallott kérdésekre adott válaszok, gondolatfoszlányok sorából áll össze az alkotás.

Amikor Nagy Dénes megkapta a felkérést egy dokumentumfilm készítésére Kurtág Györgyről, csak azt tudta, hogy nem hagyományos filmet szeretne készíteni a nagy zeneszerző-legendá életéről, de hogy mi lesz a négy éven át tartó filmezés végterméke, arról még neki sem volt fogalma.

Fazekas Gergely zenetörténésszel összefogva elhatározták, hogy a mostani, idős, mozgásában korlátozott, de aktív életet élő Kurtágot követik kamerájukkal hetekig, hónapokig – végül évek

lettek belőle – saját otthonában. Ahogy Dénes fogalmaz: „nem az életművéről, hanem az arcáról szól” a film.

És Kurtágnak sok arca van. Megjelenik a vásznon mint aggzeneszerző komponálás közben; mint zongoraművész, aki idős korában is rendszeresen gyakorol, és a műsorválasztás dilemmái között készül születésnap koncertjére; mint pedagógus, aki a hozzázarándokokként érkező világhírű zenészeknek próbálja hihetetlen igényességgel közvetíteni zenéjének varázsát; és felbukkan férjként és apaként, nagyapaként is emlékek formájában vagy családja körében. Gyönyörű rész, amikor egy emblematikus négykezes-felvétel kapcsán beszél Mártával való különleges kapcsolatáról, aki nemcsak felesége, de alkotótársa, zenéinek ihletője, formálója és előadója is volt.

A jelenetek nagy része ténylegesen a Budapest Music Center emeleti vendégszobájában, a művész számára kialakított lakásban játszódik, de érdekességként felvillannak párizsi, dél-angliai, milánói, bázeli, sőt izlandi helyszínek is, hogy gyors impressziókat

kapjunk Kurtág zenéjének a nagyvilágban betöltött szerepéről.

A filmben elhangzó zenék is töredékesek: nem teljes előadási darabokat, hanem sokszor csak ismétlődő apró részleteket hallunk annak bemutatására, hogy a zeneszerző számára nem a papírra vetett kottafejek a lényegesek, hanem hogy azokból mi módon születik meg a zene.

A filmkockákra sem a totálképek a jellemzőek: sok-sok közeli felvételt láthatunk arcokról, finom mimikáról és apró gesztusokról, melyek hol elkomorítanak, hol megnevettetnek.

Töredékesek a megszólalások, hiszen a nemzetközi szereplők különböző nyelveken próbálnak egymással kommunikálni, gondolataikat, érzéseiket átadni. A (néha már kínos) beszélgetések végén mindig a zene nyelve az, ami fel tudja oldani a kommunikációs nehézségeket.

És végül töredékes ő maga, Kurtág György is. A film elején meghatóan beszél szülővárosáról, édesanyjáról, herkulesfürdőhöz kötődő emlékeiről, az iskolában megélt megaláztatásairól és ünnepi magasztos pillanatokról. Később bűnvallásszerűen emlékezik apai nevelési kudarcaira, majd a

záróképek egyikében a felhőkbe révedezve tesz tanúságot ingatag hitéről a mennyországról, Mártával remélt találkozásáról.

A filmbemutató utáni beszélgetésben Nagy Dénes elmondta, hogy több mint háromszáz órnyi felvétel készült, így természetes, hogy izgalmas töredékek ki is maradtak a végső verzióból. Mégis zseniálisan állt össze a majd' kétórás film csendek, mozgalmassabb és lassan hömpölygő folyamatok, akadozó beszélgetések és áradó zenék, viccesnek tűnő, de mély üzenetet hordozó jelenetek váltakozásával. Mindezt az alkotók hat „fejezetre” osztották, melyeknek elejére mottóként tartalmas irodalmi idézeteket választottak, amik szintén Kurtág György teljességre törekvő igényességét tolmácsolják.

És mivel ez az írás is töredékes, ajánlom a filmet mindenkinek megnézésre.

☞ BENCE JUDIT

Luther konferencia

Hafó, te miért szeretsz Luther-konferenciára járni? – kérdezem dr. Hafenscher Károlyt Piliscsabán, aki idén a 19. konferenciát szervezte meg és vezette végig. Ő persze nem „jár” ide, a „járók” mi vagyunk, résztvevő vendégek, és Hafónak köszönhető, hogy van hova járni. És mellé teszi, hogy mi sem vendégek vagyunk, hanem ez egy nagy, Luther-konferenciázós család, amolyan Luther-family club. És miért pont Luther? Hát mert Luthert olvasni jó, mert Luther Krisztusra mutat, és mert evangélikusok vagyunk, de aki nem az, annak is akad bőven izgalom. De hogy tud egy Luther-konferencia izgalmas lenni? Megpróbálom elmagyarázni.

Konferencianapló 1

Péntek délutánra sikerült megírni az utolsó e-maileket, betáplálni a GPS-be a piliscsabai Béthelt. Magunk mögött hagyhattuk a feladatainkat egy időre, és megérkeztünk a remélt szellemi és lelki feltöltődés helyszínére. Ezt vártuk már hetek óta, és csak annyit tudtunk előre, hogy ott lesz a szokásos országos csapat Aszód, Budapest, Budakeszi, Csömör, Debrecen, Dunakeszi, Göd, Esz-

tergom, Farád, Győr, Kecskemét, Nyíregyháza, Pécs, Piliscsaba, Szekszárd és Veszprém képviselőiben. No meg hogy idén is izgalmas előadascímek ígértek újabb izgalmas végiggondolnivalókat.

Az is jó ezekben a hétvégékben, hogy nemcsak gondolkodnivalót ad, hanem a szellemi kihívás mellé teszi a lelki eledelt is, Luther esti litániája pedig a keretet. Litánia – milyen ijesztően hangozhat a járatlanabb fülnek, és nem is tűnik túl evangélikusnak. És mégis, milyen jólesett a testvérekkel együtt megtalálni a közös fókuszot a hangos válaszok kimondásával.

Liturgus: Minden kísértéstől

Gyülekezet: ments meg, Úristen!...

Liturgus: Utolsó óránkon

Gyülekezet: segíts meg minket, Urunk, Istenünk! ...

A piliscsabai régi fatemplomban állunk együtt, közel hatvanfős csapat, a Gyülekezeti Liturgikus Könyvvel a kezünkben, és perceként át hangosan válaszolunk együtt: ments meg, hallgass meg, segíts meg, őrizz meg, irgalmazz, add nekünk békédet és végül ámen. A litánia egy pontján pe-

dig hallgatjuk Kendeh K. Péter, csömöri lelkész szavait: „Mert az egyház legnagyobb baja nem az, hogy nem tudja az evangéliumot, hanem az, hogy állandóan elfelejti, és helyette mást kezd el hinni. Elkezd hinni, hogy Isten majd akkor lesz vele elégedett, ha végre összeszedi magát. És mire észbe kapunk, az evangélium eltűnik, és marad a vallásos teljesítményszorongás vagy éppen az ellenséges világ kárhóztatásának kényszere. Ezért mondja Pál: „eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot”. Nem azt, amit tennetek kell, hanem azt, ami már megtörtént.”

Pál apostol első korinthusi levelelének biztatásával megérkeztünk hát. De jó itt lenni...

Körkérdés 1

A hétvége alatt Korányi Luca teológus hallgatóval körbekérdeztünk, hogy megtudjuk, ki miért jött el. A házigazda Hafó a nagycsaládos Luther-klub jelleget szereti a legjobban. És más? Illés, negyedéves teológus hallgatóként most van itt először: „Hafó meghívta a teológus hallgatókat, és hát, ha hívott minket, akkor legyünk is itt.” Marcsi és Gergő pedig régi Luther-konferenciázósok, mert szeretik a teológiai vonalat, a Luther-témát, a jó előadókat és a

közösséget. A piliscsabai gyülekezetekhez tartoznak, így most külön érdekes az új helyzet, hogy házigazdák lettek.

Konferencianapló 2

Pál szavai a reggeli és esti áhítatokon kísérik végig, Gáncs Péter vezetésével. Péter püspök rákényszerít, hogy gondoljunk végig az első korinthusi levél 15. fejezete alapján, hogy mit is gondolunk a test – és Krisztus – feltámadásáról. „Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nem támadnak fel a halottak?” – folytatjuk Pállal az elmélkedést, és mi magunk sem ismerjük fel a sombrero-kalapos kertészben Jézust a kivetített festményen.



A szellemi elmélyülés és a közös gondolkodás izgalmaként is megkezdődött már péntek este, és vasárnap délelőttre összeáll egy újabb kép a reformáció hallatlan újdonságáról, merész rendszerváltásáról, amibe annyira üdítő újból és újból belekóstolni. Az előadásoknak köszönhetően lassan összeáll az 1526-os év is:

Luther javasolja, hogy az ige énekelve hangozzék el az istentiszteleten, hogy a figyelmünket valóban a tartalom fogja meg, és ne terelje el a rossz hanghordozás. Ebből példát is kapunk. dr. Hafenschner Károly a Német miséről beszél, majd Angyal-Cseke Csabát kéri fel, hogy mutassa be, milyen is az, amikor az ige énekelve szól.

A „világ legrégebbi szociális iratát” mutatta be dr. Reuss András, ami lényegében Leisnig város reformációkori pénzkezelő SZMSZ-e. És hogy jön ez ide? Úgy, hogy Luther az anyagiakat is fontosnak tartotta, mondván: az anyagiak rendezése lelki ügy is. Az SZMSZ-hez írt előszavában megfogalmazza a méltányosság elvét, a közös felelősségvállalást, az átláthatóságot, és mindezt az Írás fényében. „Az egyház váljon tanuló közösséggé. Mérje fel, mik a problémák méltányosság terén a

világban, és mit lehetne tenni.” – zárja szavait a tanár úr.

„Keressük meg, milyen művek, felkérések, megrendelések születtek vagy éppen maradtak el 1526-ban a reformáció hatósugarában - kezdi előadását dr. Isó Emese, művészettörténész -, mert ezekből is összeáll egy értelmezés a korról.” Így derül ki, hogy a festő, ifj. Hans Holbeinnek a Luther körüli felhajtás kicsit már sok volt, ezért megy Angliába és lesz sikeres portréfestő. A haláltánc-sorozatát azonban mégiscsak a reformáció szellemében metszi, és ez lesz a legnépszerűbb alkotása.

Aki még a szocializmusban tanult fizikát, annak az volt a benyomása, hogy Isac Newton bizonyára ateista volt, hiszen kora legkiemelkedőbb tudományos eredményeit érte el. Dr. Szakács Tamás, lelkész-fizikustól megtudtuk, hogy noha semmilyen teológiai műve nem jelent meg Newtonnak (és tudományos műve is csak két és fél volt, amik azonban mindent megváltoztattak arról, amit addig tudtak a világról), kiderült, hogy sokkal több teológiai témájú kézírata van, mint természettudományos. Végül is kimondhatjuk, hogy a teológia jobban foglalkoztatta, mint a gravitáció és opti-

kaelmélet, és Krisztusban mint Megváltóban hitt.

Körkérdés 2

A késő esti zsíroskenyerezés közben a szekszárdi csapattal keressük a választ arra, hogy miért is szeretünk Luther-konferenciára járni. „Mert hihetetlenül feltölti a lelkemet és a gondolataimat is. Az előadások színvonalasok, Luther és kora még mindig izgalmas, az előadók pedig odaadással, ugyanakkor személyes hangon adják át a tudásukat.”

„Negyvenöt perc kapaszkodós odafigyelés, tizenöt perc kérdések és reflexió, utána fél óra emésztgetés, szomszéd széken ülővel való átbeszélés. Így megy egész nap, na meg egy séta ebéd után, hogy kicsit pihentessük a gondolatainkat. Csodálatos így eltölteni egy hétvégét!”

„Szemésként sok szakmai továbbképzős konferencián vettem már részt, de kicsoda különbség az itteni hangulat azokhoz képest! Amikor először jöttünk ide, nem akartuk elhinni, hogy itt tényleg ilyen kedves mindenki.”

„Nekem az tetszik, hogy az előadók hiába nagytudásúak, mégis itt maradnak köztünk, kíváncsiak egymásra és ránk, a hallgatóság-ra is. Ez az alázat sokat hozzátesz.”

Konferencianapló 3

Ez így nem lesz jó, mert még írni szeretnék arról, hogy mit is jelent a vigasztalás Luther számára, amikor Mária, magyar királynéknak írt. „Mindenkét hívok egy lelkipásztori beszélgetésre!” – kezdte Angyal-Cseke Csaba, hatodéves teológus az előadását. Vagy hogy kicsoda harcot kellett vívnia a korabeli lelkészeknek azért, hogy legálisan elvehessék feleségül a menyasszonyaikat, mivel nem a párkapcsolatot kifogásolta a korabeli klérus, hanem magát a házasság jogrendszerét. Eleinte még időnként le is tartóztatták őket - hallottuk dr. Ittész Gábortól -, de Luther és Bóra Katalin végül sikerre vitte a házasság intézményét. És az sem maradhat el, hogy William Tyndale élete kockáztatásával, a kategorikus tiltás ellenére fordította le a Bibliát angolra, „hogy az eljusson minden szántóvetőhöz”. Dr. Fabiny Tiborral együtt böngészünk az angol szavakat, hogy vajon love vagy charity lesz-e az agape megfelelője. Egy kis időre mi is a mártírfordító bőrébe bújhattunk.

A piliscsabai gyülekezettel együtt zártuk a hétvégénket a szervező-rendező-lelkesítő Hafó ige hirdetésével. A gyönyörűen

modern, három éve felépült templomban hangzik a sorozatot lezáró páli ige: “Amikor pedig ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: Teljes a diadal a halál fölött!”

Köszönet Kézdy Péter, piliscsai lelkésznek is az otthonos befogadásért és jelenlétéért, köszönet a szervezőknek, az előadóknak, a kántornak, az adminisztrációt végzőknek, valamint egymásnak. Végül pedig az Úristennek. Deo volente - találkozunk jövőre is!

✉ ITT ZÉS SZILVIA



GYÜLEKEZETI HÉTVEGE RÉVFÜLÖPÖN

Szeretettel hívjuk gyülekezetünk tagjait egy közös hétvégére beszélgetéssel, lelki feltöltődéssel és közösségi programokkal.

Téma: Határhelyzeteink

2026. április 17-19.
péntek-vasárnap

Jelentkezési határidő:
17 március 31.
Jelentkezni lehet a templomban kitett íven vagy emailben:
keleviroda@gmail.com



Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet
☀️ Nyári napközis hittantábor

🔥🌊 **TÜZÖN-VÍZEN ÁT** 🌊🔥
📅 **Június 22-26.**

★ Gyere el egy izgalmas hétre, ahol lesz:
játék 🎲
éneklés 🎵
bibliai történetek 📖
kézműveskedés ✂️
sok nevetés és barátság 😊

✉ Jelentkezés Sárík Eszternél
📧 sarik.eszter76@gmail.com

Levél a Fügefa óvodából

Kedves Testvérek!

Lassan ránk köszönt a tavasz, és a böjti időszakban járunk, mikor az elmúlt félev eseményeit, történéseit igyekszem megosztani a gyülekezettel. A Fügefa Kelenföldi Evangélikus Óvoda szeptember óta eltelt hónapjai kivétel nélkül mozgalmasan, eseménydúsán teltek. Az intézményünkbe járó 89 kisgyermek és családjaik belakták az óvodát csakúgy, mint a róluk nap mint nap gondoskodó óvodapedagógusok és a nevelést segítő munkatársak. Immár ott-honosan mozgunk mindannyian, ismerősek az ajtók és kapuk nyíló-csukódó hangjai, mosolyok és kacajok. Heti rendszerességgel érkezik hozzánk Márti néni (dr. Blázy Árpádné), hogy a bibliai történeteken keresztül szólítsa meg a gyermeki szíveket. Az óvoda munkatársai számára havi rendszerességgel tart áhítatot Gáncs Tamás gyülekezeti lelkész.

A mindennapok részét képező fejlesztőmunkáinkon felül különböző programokkal színesítjük az óvodai életet, így több alkalommal volt részünk bábszínházi előadásban, járt nálunk állatsimogató, valamint szó szerint belekóstolhat-

tunk a mézkészítés örömeibe is. A vidámság, nevetés szerencsére állandó vendégek falaink között a hétköznapokban is. Különösen is így volt ez az ovis farsangi jelmezbálon vagy a „pizsi-party” délelőttünkön is, mikor pizzamában töltöttük a napot, habos kakaó és diafilm-mozizás kíséretében. Kiemelten törekszünk arra, hogy a hozzánk járó gyermekek családjával való kapcsolódások által erősítsük az együttműködésünket a szülőkkel, bevonva őket gyermekeik óvodai mindennapjaiba. Márton napi lámpásfelvonulásunk és az adventi időszakban megvalósuló családi mesedélután eseményén is lelkesen és igen magas létszámban lehattunk együtt kicsik és nagyok közösen. A tavasz érkezével több izgalmas esemény áll előttünk. Kiemelt családi alkalmunk a május végén óvodánk udvarán megrendezésre kerülő Pünkösdi Piknik.

Intézményünk szülői közösségének szervezésében került megrendezésre a Fügefa ovi első, hagyományteremtő Szülői Estje, melynek a kelenföldi gyülekezet adott otthont, ezúton is köszönjük a lehetőséget a gyülekezetnek.



A gyülekezet karácsonyi ajándékainak átadása

Jó hangulatú, vacsorával, beszélgetéssel, zenével és tánccal fűszerezett este volt, kvízzel és tombolával színesítve. Az este anyagi támogatást is jelentett óvodánknak, hiszen a szülők felajánlásait a Fügefa Ovisokért Alapítványunk fogadhatta.

Elkezdődött az óvodai jelentkezés a 2026-27-es nevelési évre, melyről bővebb információt honlapunkon találhatnak az érdeklődő családok. www.fugefaovi.hu Szeretettel várjuk evangélikus kistestvéreinket!

Sikeresen pályáztunk az úgynevezett Óvodakert pályázaton, melynek keretén belül egyrészt veteményeskert kialakításához szükséges eszközöket, vetőmagokat kaptunk, másrészt pedig a környezeti nevelés kültéri megvalósítását segítő edukációs programban vehetünk részt. Ebbe az izgalmas folyamatba örömmel vonnánk be a gyülekezet tagjai közül azokat, akik indíttatást éreznek bekapcsolódni a természetvédelmet is szolgáló közös feladatba. (Az erre való felhívást e-mailen keresztül küldöm.)

Erős vár a mi Istenünk!

Szeretettel,
Zelenák Tímea (óvodaigazgató)

Hálásan fogadjuk az óvodánk célkitűzéseit támogató adományait, melyet a Fügefa Ovisokért Alapítvány számára történő befizetéssel juttathatnak el számunkra.

Fügefa Ovisokért Alapítvány
bankszámlaszám:
11711096-21464276

Az agyag hangjai

Hat életnagyságú alak – Mária, János, a három siratóasszony és Arimathiai József – veszi körbe a halott Krisztust. Krisztus nagypénteki keresztje a húsvéti feltámadás felé mutat, ezért néha hajlamosak vagyunk Jézus halálának valóságát elfelejteni. Niccolò dell'Arca (1435 k. – 1494) Bolognában látható műve ezt idézi fel, s közben szinte halljuk a síró asszonyok zokogását.

Egyikük fájdalmasan hátrál, a másik, Mária Magdolna, megtorpan. Épp most érkezett, rohant, látni akarta Krisztust. Erőteljes gesztusait a nagy ívekben lendülő drapériák is fokozzák. Most hirtelen megdermed, mozdulata megakad, de a köpenye még lebben. Bármelyik pillanatban lerogyhat a földre. Közben az anya, Mária fájdalma a mélyből tör fel, ahogy fia felé tornyosul, akár egy a fájdalomtól meghajló oszlop, egyetlen, mindent átható kiáltás az övé. A bal oldalt álló nő is zokog, de körmeit a combjába vájja, mintha fájdalommal nem hangként keresne utat, hanem görcsös kapaszkodásban.

János alakja teljesen különálló egység. Magába roskad, a fájda-



lom eltorzítja arcát, a hitetlenkedés hatja át. Nem nyúl Mária felé, hogy támogassa őt, ahogy megszoktuk, előbb még erőt kell gyűjtenie.

Arimathiai József a kompozíció bal szélén kapott helyet. Kezében kalapácsot tart, övére fogó van akasztva. Mintha csak most vette volna le a keresztről Krisztust, s tette volna le a gyászolók elé. Még a térdeplésből sem állt fel, közben kinéz ránk, bevonva minket is a jelenetbe. Ahogy végigpillantunk az alakokon, kibontakozik a sokk,

a rémület, a zavarodottság és a gyötrelém – a gyász megannyi fázisa. Mindannyian találhatunk azonosulási pontot. Az alkotás együtt szenvedésre hív, miközben úgy elevenedik meg a történet, akár egy színházi jelenet.

A kompozíció közepén a halott Krisztus feje bojtokkal díszített párnán pihen, mintha csak aludna, de a töviskoszorú és a sebek egyértelművé teszik, hogy ebben a pillanatban – ha látszólag is – a halál győzött.

Több ilyen típusú Krisztus siratása kompozíciót is ismerünk a 15. század utolsó negyedéből,



Niccolò dell'Arca – eredetileg polikróm – terrakotta siratásjelenete megrázó. Azonban a halál feletti bánat megélése nélkül nem tudnánk igazán átélni Krisztus halál felett aratott győzedelmének örömet.

☞ ISÓ M. EMESE



Konfirmandusainkról

Nem hiszem, hogy nagy titkot árulok el azzal, hogy amikor Tamás megkért, hogy idén „vigyem” én a konfirmációs előkészítőt, kisért megtorpantom. Felnőttként, nem a hagyományos rend szerint konfirmáltam, egyszer voltam a Szélrózsán, magamtól jöttem rá, hogy hogyan írunk és állítunk színpadra karácsonyi műsort... És ilyen „háttérrel” bíznak rám a gyerekek – a legnagyobb kincseink –, akik a jövőt ad(hat)ják a gyülekezetekben, akik sok tekintetben olyanok, mint mi voltunk, de egyszerre nagyon mások is...

Aztán megérkeztek űk, tizenöt – akik közül lehet, idén csak tizenhárman konfirmálnak –, és kisütött a nap. Na nem azért, mert annyira egyszerű velük, és mert összekulcsolt kézzel, fegyelmetlenül ülik végig az egy órát keddenként. Nem. Sőt...

(Ne lepődjön meg senki, aki épp az új gyülekezeti terem mellett halad el az említett napon, 17 óra után, és a MÁV-szignált hallja zongorán vagy azt, hogy „hetvenhetedszer” hangzik el válaszként ugyanabból a szájából a „megbocsátás”, amit hangos nevetés kísér. Esetleg többször jegyzik

meg, hogy „Eszter, kikapcsolt a gép!”... Mert ez mind visszatérő „toposza” az együttléteknél, ahogyan néha a felreppenő színes szappanbuborékok is...)

Az ok, ami miatt mégis minden egyszerű lett, az az, hogy ők tizenöt – mind karakterek. Nyíltszívű, okos, kérdező gyerekek, akik kíváncsiak Istenre, és kíváncsiak egymásra.

Nekem felemelő volt, hogy kérdés nélkül mondtak igent a karácsonyi műsorra. Tizenkét-tizen négy évesen, kiskamaszként a kuckósokkal színpadra állni, lehetne „ciki” vagy „nem-akarom”, de nem volt az. Lelkesen jöttek a próbákra, csinálták, akarták – és támogatták a „kicsiket”, ahogyan máskor a kicsik biztatták őket. (Mondjuk, vitathatatlanul ők voltak a rutinosabbak ezen a pályán.)

Felemelő, ahogyan együtt „lépdelünk” hétről-hétre a Sínai-ra, és egyre többet értenek a mi bonyolult, hozzánk mégis nagyon közel jövő Istenünkben. És egyre többet tudnak a hitükről, egymásról és magukról is.

Önmagában az is felemelő, hogy keddenként tizenketten majdnem biztosan eljönnek, és számontartják a hiányzókat.

És készülünk.

Készülünk a filmklubra, hogy a konfis csapattal együtt megerősödhessen a kelenföldi ifis csapat (is).

Készülünk arra, hogy március 22-én más gyülekezetek (Budakeszi, Hidegkút, Óbuda) konfirmandusaival együtt kiránduljunk, és tanuljunk a Miatyánkról Budakeszin. (A kapcsolódás az egyházmegyei konfirmandus hétvégén jött létre, és reménység szerint további közös programokkal fenn is marad.)

Készülünk egy közös passióra nagypénteken a Hidegkúti kálvárián.

De legfőképpen készülünk arra, hogy május 31-én a gyülekezet előtt megvallhassa a hitét ez a nagyszerű kis csapat.

Mindezekért, amit leírtam, és mert ez a gyülekezet életében is kiemelkedő alkalom, nagyon sok szeretettel hívogatunk mindenkit a május 30-i konfirmációs vizsgára.

Egyszersmind szeretettel kérem a gyülekezetet, hogy imádkozzunk továbbra is konfirmandusainkért: Bán Budáért, Balázs Ambrusért, Beller Andrásért, Eigenmacht Almáért, Gáncs Mátéért, Hamrani Lauráért, Kovács Lelléért, Kovács Zentéért, Léránt Zsoltért, Lukácsi Márkért, Pelsőci Benedekért, Petrovay Tamásért, Pusztay Hajnalért, Schneller Lujzáért és Tóth Saroltáért.

☞ SÁRIK ESZTER



Charles Dickens - Urunk élete

Az író saját gyermekei számára írt műve

Harmadik fejezet

Hogy néhány jó ember vele jár-hasson és taníthassa a népet, tizenkét szegény embert társául választott Jézus Krisztus. Ezeket apostoloknak, vagy tanítványoknak nevezik, s a szegények közül választotta ki őket, hogy most és (az elkövetkezendő években is) mindig tudhassák, hogy a menny ugyanúgy a szegényeké is mint a gazdagoké, s hogy Isten nem tesz különbséget a szép ruhába öltözött meg a mezítláb és rongyokban járók között. A legszerencsétlenebb, legcsúnyább, legtorzabb, legnyomorultabb teremtségek is ragyogó angyalok lesznek a mennyben, ha jók itt a földön. Ezt sohase felejtsetek el, ha majd felnőttek. Drágáim, ne legyetek soha gőgösök vagy szeretetlenek egyetlen szegény férfival, nővel vagy gyermekkel szemben se. Ha rosszak, gondoljatok arra, hogy jobbak lennének, ha lett volna jóságos barátjuk, kellemes otthonuk s ha jobb nevelésben részesültek volna. Ezért mindig kedves, meggyőző szavakkal próbáljátok meg jobbá tenni őket, s ha csak lehetséges,

igyekezzetek tanítani őket és segíteni rajtuk. S ha az emberek rossz-szat mondanak a szegényekről és nyomorultakról, jusson eszetekbe, hogy Jézus Krisztus közöttük járt, tanította őket és méltónak tartotta őket a gondoskodására. Magatok is mindig szánjátok meg őket és — amennyire csak lehet — legyetek jó véleményekkel felőlük.

A tizenkét apostol neve ez volt: Simon Péter, András, Zebedeus fia Jakab, János, Fülöp, Bertalan, Tamás, Máté, Alfeus fia Jakab, Tadeus, Simon és az iskarióti Júdás. Ez utóbbi később elárulta Jézus Krisztust, amint majd hallani fogjátok.

Ezek közül az első négy szegény halász volt, akik éppen a hajójukban ültek a tengerparton és a hálólakat javították, amikor arra járt Jézus. Ő megállt, beszállt Simon Péter hajójába és megkérdezte tőle, hogy sok halat fogtak-e. Péter azt felelte, hogy nem; bár egész éjjel dolgoztak a hálókka, semmit sem fogtak.

Erre Krisztus így szólt: „Bocsásátok le megint a hálót”, így tet-

tek, s egyszerre annyira tele lett hallal, hogy sokak erejére volt szükség (akik segíteni jöttek nekik), hogy kihúzhassák a vízből, s még így is nagyon nehezen ment. Ez Jézus Krisztus újabb csodatétele volt.

Jézus ekkor ezt mondta: „Jöjjetek velem!” S ők azonnal követték Jézust. Attól kezdve mindig vele volt a tizenkét tanítvány.

Mivel nagy tömegek követték Jézust s azt kívánták, hogy tanítsa őket, felment egy hegyre és onnan szólt hozzájuk. Saját ajkáról hallották azt az imádságot, amely így kezdődik: „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben”, s amelyet minden este elmondotok ti is. Ezt az Úr imájának (vagy úri imádságnak) nevezzük, mivel legelőször Jézus Krisztus mondta el és meghagyta tanítványainak, hogy ezekkel a szavakkal imádkozzanak.

Amikor lejött a hegyről, egy leprának nevezett szörnyű betegségben szenvedő ember jött hozzá. Ez akkoriban gyakori betegség volt ott. A leprás leborult Jézus Krisztus lábánál és ezt mondta: „Uram, ha akarod, meggyógyíts engem.” Jézus, akinek a szíve mindig tele volt részvétellel, kinyújtotta a kezét és ezt mondta: „Akarom. Gyógyulj meg!” A beteg-



sége azonnal megszűnt és ő meggyógyult.

Mivel bármerre járt, mindig nagy tömegek követték. Jézus tanítványaival bement egy házba pihenni. Ahogy ott üldögélt, néhányan hordágyon egy súlyosan beteg bénát hoztak oda, aki tetőtől-talpig remegett és sem állni, sem járni nem tudott. De mivel olyan nagy volt a tömeg az ajtó és az ablakok körül, hogy nem juthattak Jézus Krisztus közelébe, ezek az emberek az alacsony ház tetejére kapaszkodtak fel és a cseréptetőn keresztül engedték le a hordágyat a beteg emberrel

együtt abba a szobába, amelyben Jézus ült. Amikor Jézus meglátta a beteget, nagyon megsajnálta és ezt mondta: „Kelj fel, vedd az ágyadat és eredj haza!” S az ember felkelt és elment egészségesen. Jézust áldva és hálát adva Istennek.

Egyszer egy centurió, egy katonai százados is Jézushoz jött és ezt mondta neki: „Uram, a szolgám otthon fekszik és nagyon beteg”. Jézus Krisztus ezt felelte: „Elmegyek és meggyógyítom”. De a százados így szólt: „Uram! Nem vagyok méltó arra, hogy eljőjj a házamba. Csak egy szót szólj, s tudom, hogy meg fog gyógyulni”. Jézus örvendezve, hogy a százados ilyen őszintén hitt, így felelt: „Ügy legyen!” S a szolga attól a pillanattól kezdve egészséges lett.

De azok közül, akik megkeresték Jézust, egy sem volt olyan levert és kétségbeesett, mint egy előjáró, aki pedig sok embernek parancsolt. Ez a kezét tördelve szólt hozzá: „Uram, az én lányom, a szép, jó, ártatlan kislányom meghalt. Gyere el hozzám, tedd rá az áldott kezed, s tudom, hogy akkor ismét életre kel s boldoggá tesz engem is, az anyját is. Uram, anynyira szeretttük, s most meghalt!”

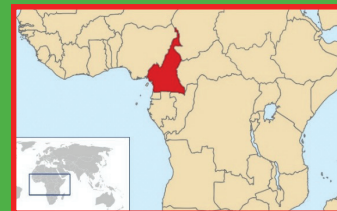
Jézus Krisztus elment vele a

tanítványaival együtt. Amikor odaértek a házhoz, a barátok és a szomszédok siránkoztak abban a szobában, amelyben a szegény halott kislány feküdt. Halk zene is szólt, ahogy szokás volt akkor, ha meghalt valaki. Jézus Krisztus szomorúan tekintett a lányra, de hogy megvigasztalja a szülőket, ezt mondta: „Nem halt meg. Alszik”. Majd megparancsolta, hogy ürítsék ki a szobát, s odalépve a halott gyermekhez, megfogta a kezét. Az pedig felkelt teljesen egészségesen, mintha csak aludt volna. Milyen nagyszerű dolog lehetett, amikor a szülei karjukba vették, csókolgatták s hálát adtak Istennek meg Jézus Krisztusnak, az ő Fiának az ilyen nagy könyörületért!

Jézus mindig irgalmas volt és gyengéd. S mivel olyan sok jót cselekedett s arra tanította az embereket, hogy szeressék Istent és reménykedjenek, hogy haláluk után a mennybe kerülnek, az emberek így nevezték el: a mi Megváltónk..

folytatjuk...

A mű eredeti címe: *The Life of Our Lord*. Fordította: Lükő Dezső, a rajzokat Pap Klára készítette.



Kedves Testvérek!

Kameruni kedves lelkészbarátom, Djidere Nguembe Nestor az alábbi levéllel keresett meg:

Kedves Lelkésztestvérem, Árpád!

Urunk békéje legyen Veletek!

Szeretném elmondani hálát adva Istennek, hogy a püspökséget letéve jelenleg kórházlelkészként segítségre szoruló beteg nők és gyermekek között szolgálók. Nap mint nap szembesülünk az emberi szenvedés valóságával. Sokan közülük a **Közép-afrikai Köztársaságból** menekültek, akik nem tudják kifizetni gyógyszereiket és étellemezésüket. Anyagilag rendszeresen saját fizetéséből támogatom őket.

Hogy tartós megoldást találjunk erre a helyzetre, 2024-ben belekezdünk 10 ház felépítésébe, melyeket kiadásra szánunk, s ebből szeretnénk majd a betegeket támogatni. Az építkezés befejezéséhez kérnénk segítségeteket!

Krisztusban kedves Testvérek!

Ezúton kérünk azért **Benneteket**, hogy aki szeretné Isten szeretetét megosztani másokkal, az szerény adományával támogasson bennünket! Szeretnénk:

MOSOLYT CSALNI SZENVEDŐ EMBERTÁRSAINK ARCÁRA!

Isten áldjon meg **Benneteket!**

Nestor (kameruni evangélikus lelkész)

2026. 02. 23.



Aki szívesen támogatná ezt az ügyet, adományát kérjük, hogy gyülekezetünk pénztárába (akár személyesen akár átutalással) szíveskedjen eljuttatni. A megjegyzésbe feltétlen tüntessük fel: **KAMERUN**

A **Testvérek** áldozatvállalását NESTOR nevében is előre hálásan köszönöm!
Blázy Árpád

Evangelikus - anglikán párbeszéd

Március 4-7. között tartotta ülését Londonban az „Anglikán-Lutheránus Nemzetközi Bizottság az Egységért és Misszióért.”

A résztvevők áttekintették azt az új „Augsburgi Megállapodást,” amelyet tíz évnyi előkészítés után 2025 júniusában Münchenben írtak alá a legnagyobb német tartományi egyház, a Bajor Evangelikus-Lutheránus Egyház és az Európai Episzkopális Egyház képviselői, és amelyben a két egyház elismeri „azt a közös evangéliumi és történelmi folytonosságot”, ami a teljes közösség alapját képezi.

A londoni találkozó zárásakor kiadott közlemény leszögezi, hogy a két egyházi közösség kapcsolatai a világ különböző helyein különböző formát öltenek. Kana-

dában például az anglikánok és a lutheránusok már közel 25 éve egyre szorosabb együttműködést folytatnak, a vezetői szinttől egészen a helyi közösségek szintjéig. Ez ugyanakkor az egyre növekvő számú (legalább 60) közös anglikán-lutheránus gyülekezetben gyakorlati kérdéseket is felvet, például a liturgiával, a szentségekkel és az egyházvezetéssel kapcsolatban.

Forrás: <https://lutheranworld.org/news/anglicans-and-lutherans-review-progress-towards-full-communication>
<https://episcopalnewsservice.org/2025/06/09/episcopal-and-bavarian-lutheran-churches-sign-full-communication-agreement/>



Hús-vér húsvét

Visky András: Illegalisták

Könyvajánló

„Temesd el a szerelmed és a szerelemben fogant gyermekeid – folytatta az északi vidékek tanítója.

Hogyan temethetném el őket? Hiszen még élnek.

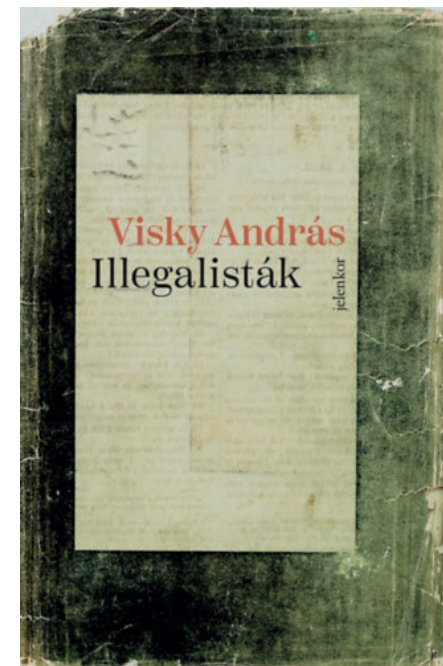
Nem értettem, mit beszél. Csak annyit tudtam, hogy meg kell tennem mindazt, amire felszólít.

Áldást mondtam, elkezdtem a temetési szertartást. A foglyok velem énekeltek a zsoltárokat.

A szerelmemmel kezdtem, utána jöttek sorba a többiek, az elsőszülöttől a hetedikig. Nyolc temetési homíliát mondtam el, mindenki képzeletbeli teste felett a magáét, ahogyan következtek.

Amikor végeztem, Richárd rabbi elmondta az árvák gyászimáját. Felszólított, mondjam utána. Ilyen boldog imát még soha nem imádkoztam. Megjegyeztem minden szavát.

Amíg hónapokon át a bedeszkázott ablak előtt álltam, hogy jelenjenek meg előttem azok, akik hozzám tartoztak, és akiket magukra hagytam, egyikőjüket sem tudtam



felidézni. Sem az arcukat, sem a hangjukat. Érintéseiket is elfelejtette a testem. Most ott feküdtek előttem, csukott szemmel. Mintha békésen ringtak volna az Ég óceánjában.

Halottak voltak. Többé nem tartoztam nekik semmivel.

Nem éreztem szomorúságot vagy félelmet. A testükből áradó béke hiánytalanul belém költözött, mielőtt alászálltak volna a Scholba.

Egyszerre felszabadultnak éreztem magam és erősnek. Folytatni akartam az életemet. A zárkában, a kényszermunkatelepen, mindegy hol, csak éljek.”

Egyszerre nagypéntek és húsvét. Tömören egymásra csúszó igazságokkal.

A szabadsággal, ami a börtöncel-
lában talál ránk.

Amikor eltemetjük az élőt.

Ennél bensőbb és mélyebb sírba
fordulás nincsen.

És abszurdabb, de valódibb feltá-
madás sem.

Huszonöt mondatnyi keresztút és
elgörgetett kő a sírbolt elől.

Visky András könyvéről nem le-
het ajánlót írni. Belekóstolni lehet.
Bekukucskálni a szagotott vona-
lak közé.

Az *Illegalisták* nem lineáris,
egyetlen életem végigfutó regény
vagy olyan történet, amelyben a
színpad közepére állított fősze-
replő hőssé magasztosul, vagy an-
tihősként szürkül bele a 20. száza-
di epizódyszerű létezésébe.

Az *Illegalisták* egy szent helyen
megélt feltámadástörténet. Szá-
mos szereplő számos feltáma-
dástörténete. Amiben a szent és
a profán olyan természetességgel
kúszik egymásba, hogy megért-
jük, a sár, a mocskok, a vér, a bi-
lincs és egymás kipárolgó búzei-
nek elviselése sokkal szabadabbá
tesz, mint egy fröccsből felszálló
buborék a nyári teraszon.

Visky a lelkész apjáról mesél, a
fogságban lévő apjáról, aki Hívők-
kel van összezárva.

HÍVŐKKEKEL. Mert az ötvenes
évek román börtöneiben lefosz-
lik az álszent bölcselkedés, nincs
helye a pátoszos önfeláldozásnak,
nem erény a bágyadt engedelmes-
ség, sem a pozőr jófiúság.

Mintha mindent áttolnánk egy
szűkös, tövises prizmán. De való-
jában nem történik más, minthogy
Nikodémus kapja meg választ,
hiszen a regény szereplői mind
keresztül kell, hogy furakodjanak
– felnőttként – a szülőcsatornán.

Visky könyve a valódi húsvét
könyve.

Nincs pátosz. Nincsen meg a hét-
köznapok időlassító kegyelme.
Szorosra font sorsok vannak.

Élők temetése. A temetésben újjá-
születő arcok. Élni akaró halottak.
Feltámadás: itt és most. Az Élet-
nek: Neki.

Jézus feltámadott.

Valóban feltámadott.

☞ SÁRIK ESZTER

Tavaszi Gyülekezeti Hétvége

Révfülöp, 2026. április 17-19.)

Határhelyzeteink

Április 17. péntek

17 órától érkezés

18:00 – vacsora

19:00 – köszöntés, éneklés – *Gáncs Tamás*

19:15 – **A liminalitás teológiai ho-
rizontjai** - beszélgetés *Füsti Mol-
nár Szilveszter* tanulmányáról –
Sárik Eszter, Angyal-Cseke Csaba
- alatta közös játék a gyerekeknek
- *Bedecs Réka, Buday Dorka*

20:30 **esti áhítat** – *Blázy Árpád*

21:00 órától - kötetlen együttlét

Április 18. szombat

8:00-9:00 között – reggeli

9:00 – **reggeli áhítat** – *Sárik Esz-
ter*

9:30 - kávészünet

10:00 - 12:00 – **előadások beszél-
getéssel**

Stekler Dávid: „Láthatatlan falak”
- az állami gondozott fiatalok tár-
sadalmi kihívásai

Kránitz Mihály: Vannak-e az öku-
menikus és a vallásközi párbe-
szédnek határai (egyház/ak és tár-
sadalom, realitás és/vagy álom)?

alatta **gyermekfoglalkozás** - *Be-
dec Réka, Buday Dorka*

12:30 – ebéd (utána szieszta)

15 órától **kirándulás**

- kővágóórsi templom

- a Fülöp-hegyi Millenniumi kilátó
Blázy Árpád, Galli István

16:30- 17:30 – kézműves foglalko-
zás - *Bedecs Réka, Buday Dorka*

18:00 – vacsora

19:00 – **esti áhítat**

- a Luther litánia közös imádkozá-
sa - *Angyal-Cseke Csaba*

19:30 óra – csoportos játék – *Tóth
Ferencné Bencze Ágnes*

21:00 óra kötetlen együttlét – be-
szélgetés

Április 19. vasárnap

8:00-9:00 között – reggeli

10:30 – úrvacsorás istentisztelet
liturgia: *Blázy Árpád, Angyal-Cse-
ke Csaba*

igét hirdet: *Gáncs Tamás*

12:00 – ebéd

13:00 – hazautazás

„Megkerült, Megtalált, Megvásárolt”

válogatás az Evangélikus Országos
Gyűjtemény új szerzeményeiből

**A kiállítást meghosszabbítottuk
ÁPRILIS 30-ig**



A passió tanítványai

a tanítványok passiója

zenés böjti sorozat
a kelenföldi evangélikus templomban
(1114 Bp., Bocskai út 10.)



25

február
18 óra

NIKODÉMUS

igehirdető: László Dávid
közreműködik:
Gerencsér Zoltán (hegedű)
Németh Sándor (spinét)

18

március
18 óra

JÁNOS

igehirdető: Nagy Szabolcs
közreműködik:
Forgó Eszter (ének)
Völgyi Attila (lant)
Németh Sándor (spinét, orgona)

4

március
18 óra

ARIMÁTIAI JÓZSEF

igehirdető: Szikra Benedek
közreműködnek:
a Weiner Leó Katolikus
Zeneiskola és Zeneművészeti
Szakgimnázium vonós
növendékei

25

március
18 óra

PÉTER

igehirdető: Gáncs Péter
közreműködik:
Németh Zsuzsa (orgona)

11

március
18 óra

MÁRIA MAGDOLNA

igehirdető: Bedecs Réka
közreműködik:
Németh Sándor (pianó)

1

április
18 óra

JÚDÁS

igehirdető: Angyal-Cseke Csaba
közreműködik:
a főtű Kántorképző júliusi
tanfolyamának kamarakórusa
orgonán kísér: Németh Zsuzsa
vezényel: Németh Sándor

Művészeti vezető: Németh Sándor
A sorozat házigazdája és liturgusa: Gáncs Tamás



Ádventi készülődés



Készülők a koszorúk



Ádventi kézműves délután



Áhítat a kézműves délutánon



Ádventi vásár – képeslapok



Ádventi vásár – kitűzők



Ádventi vásár – ajándékok – finomságok



Dr. Terbe Rita, építész előadást tart a Férfikörnek



Szentesti ajándékosztás



Karácsonyi gyermek Isten-tisztelet



Január elején beköszöntött a tél



Imaheti szolgálattelvők



Kocsis Tamás görkat. lelkész ígét hirdet



Kórházasi lovagok tanácskozása



karácsonyi műsor a templomban



munkatársi karácsony az Evangélikus Országos Múzeumban - Harmati Béla tárlatvezetése



karácsonyi műsor a templomban



bibliakuckós csoportkép



bibliakuckósok a cukrászdában



ádventi zenés áhítat fiatal szolgálattelvői

Népmozgalmi adatok 2025

Konfirmáció

Könczöl Miklós, Balogh Léna, Édes Teréz, Farkas Nóra, Fejér Szilvia, Gergelyfy Mihály, Lasztóczy Blanka Mária, Mocskonyi Márton Miklós, Pusztai Dániel, Skrabák-Paulics Panka, Sült Ádám Levente, Szatmári Maja Kamilla, Szatmári Nimród Dániel, Tolnai Lőrinc, Turi Bíborka

Esztetések

Nagy Ádám – Thurnay Viola Eszter;
Beyaty Dávid – Bedecs Réka;
Olescher Domonkos Emil – Kecskés Sára Zsófia;
Pál Boldizsár – Harmati Eszter;
Dr Pröhle Péter – Dr Vámos Emília Zsuzsanna;
Garancsi Mihály – Molnár Anna;
Csanádi György Kálmán – Rókusfalvy Ildikó Ilona;

Halottaink

Dr Sipos Erika (†84), Bárány Endre (†83), Noszticzius Judit (†74), Hidasi Istvánné (†84), Kukucska János (†83), Dr Kardován Péter (†82), Dr Cornides Itvánné (†95), Dr Mocskonyi Miklós (†83), Szikszay Katalin (†55),

Benke Sándor (†72), Dr Fébel Nándorné (†98), Szabó Miklós-né (†92), Dr Paár István (†76), Schulek Edit (†75), Dr Reif Mártonné (†89), Makó László (†71), Voigt Vilmos (†85), Dr Solymosi Jánosné (†90), Vörös Tihamér Géza (†74), Dr Pusztay Levente Előd (†86), Farkasházi Józsefné (†82), Habó Károly Györgyné (†75), Habó Károly György (†80), Pour Ernőné (†95), Zalán Frigyes (†81), Gábor László (†74), Sebestyén Kálmánné (†81), Kósa László (†84),
Dr Hidvégi Lázlóné (†91), Keresztes Tibor (†80), Sallér Zsuzsanna (†78), Szilágyi Tiborné (†96), Halécius Imre Istvánné (†88), Dr Harmati Béla (†88), Dr Kőszegi Piroska Emília (†92), Bittner Lászlóné (†71), Csider Józsefné (†95), Burián László (†72), Szólik Mihályné (†91)

Keresztelők

Hérics Leonóra, Hérics Annaléna, Farkas Koppány Bendegúz, Gál Nándor, Széll Emília, Kovács Kristóf András, Örell Marcell, Kapitány Timó, Bíró Viktória Anna, Pálovics Ilka, Patonai Merse, Wurm Teodor,

Horváth Zsejke Anna, Garancsi Zsombor, Tátrai Nándor, Török-Kovács Fanni, Török-Kovács Panna, Kriston Sámuel,

Kriston Barnabás, Voigt Gabriella Noémi, Szilágyi Jázmin, Halmos Balázs



őszi gyülekezeti hétvége közös ebéd 'csodái'

Gyülekezetünk életéből

Az idei **ökumenikus imahét** (január 19–23.) alkalmainak előkészítésére január 5-én került sor a Himfy utcában. Igehirdetéssel szolgáltak: Kallós Lilla ref. lelkipásztor, Kotán Béla baptista lelkész, Angyal-Cseke Csaba teol. hallgató, Kelemen László rk. plébános és Kocsis Tamás gör.kat. szervezőlelkész (1. képeket).

Február 4-én gyülekezetünk adott helyet a **Budai Egyházmegye lelkeszi gyűlésének**, melyen lelkészünk, Blázy Árpád hirdette Isten igéjét.

Februárban gyülekezetünk **keddi bibliaóráján** és a **Férfikörünkben** megemlékeztünk Ordass Lajos püspök halálának 125. évfordulójáról. A püspök személyével foglalkozó két videó került levetítésre, melyek megtekinthetők gyülekezetünk YouTube csatornáján.

Február 20-án tanácstermünkben került megrendezésre az idei **cserkészgála**.

Február 28-án iktatták be hivatalába egyházkerületünk **új püspö-**

két, Keczkó Pált. Az iktatáson lelkészeink is részt vettek.

Március 6–8. között részt vettünk az **Budai Egyházmegye által szervezett egyházmegyei konfirmandus-találkozón**.

A **Férfikör** márciusi együttlétén lelkészünk, Sárík Eszter tartott izgalmas vetítettképes előadást a kriminológia tárgykörében.

Március 10-én katechetikai megbeszélését tartottunk, melyen egyeztetettük a tanév hátralévő feladatait.

Március 11-én tartották új gyülekezeti termünkben A **Jeruzsálemi Szent János Szuverén Rend – Kórházasszonyok** év eleji megbeszélésüket (1. képet).

Március 17-én Sárík Eszter és Angyal-Cseke Csaba tartott **áhítatot az Ezüsthétfő Idősek Otthonában**.

Március 20-án a **Kelenföldi Ifi Filmklub** keretében a Jézus Krisztus szupersztár című filmet néztük meg.

Március 22. **GAS szószékcseré**: Farkasréten Endreffy Géza, Budaoörsön Sárík Eszter hirdetett ígét. Ugyanezen a napon kirándulással egybekötött rendhagyó **konfirmációs előkészítőre** került sor Budakeszin.

Március 24-én újabb **kerületi ökumenikus lelkész-találkozóra** került sor ezúttal nálunk, melyen a lelkészek Scorsese: *Némaság* (2016) című megrendítő történelmi drámájáról osztották meg egymással gondolataikat.

Március 28-án tartottuk a **tavaszi templomtakarítást, kertrendezést** és a hagyományos húsvéti kézműves foglalkozást gyermekeknek.

Nagypénteken elsődlegesen a konfirmandusokat, de gyülekezetünk más fiataljait is **passióolvasásra** hívogatjuk a Hidegkúti kálváriára. (Részletekről e-mailben kap a gyülekezet tájékoztatást.)

Április 10-én a **Kelenföldi Ifi Filmklub** keretében a *Napfivér, Holdnővér* című Zeffirelli-klasszikust vetítjük.

Április 17–19. között rendezzük **Tavaszi Gyülekezeti Hétvégénket** Révfülöpön (részleteket l. a Hírlevélben is közzétett programon.)

Május 24-én este 18 órakor **ünnepi vesperára** hívjuk a testvéreket, ahol 30. születésnapját ünnepli a Fővárosi Protestáns Kántorátus.

Május 25-én lesz **Angyal-Cseke Csaba hatodévesünk vizsgaisztentisztelete** Kelenföldön. Az alkalmon vendégünk lesz **Szemerei János elnök-püspök** úr.

Május 30-án 10 órakor tartjuk az idei **konfirmációs beszámolót**, másnap május 31-én pedig 10.30-kor a **konfirmációs istentiszteletet**. Az ünnepi alkalmon kerül sor a **jubilánsok megáldására** is.

Június 14-én tartjuk a piknikkel egybekötött **tanévzáró istentiszteletünket**. Aznap Kelenföldön csak egy istentisztelet lesz.

A **nyári napközis** táborunkat június 22–26. között tartjuk, Tűzön-vízen át címmel.

A KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET
ISTENTISZTELETI RENDJE 2026. MÁRCIUS 29. – ÁPRILIS 6.

„Egyenesedjétek fel, és emeljétek fel fejetekeket,
mert közeledik a megváltásotok.” (Lk 21,28)

MÁRCIUS 29. VIRÁGVASÁRNAP

8 óra úrv.	Sárik Eszter	
9 óra (Farkasrét) úrv.	Blázy Árpád	
10:30 óra úrv.	Sárik Eszter	
18 óra	Blázy Árpád	<i>vespera</i>

ÁPRILIS 1. NAGYSZERDA

8 óra úrv.	Angyal-Cseke Csaba	<i>lit: Gáncs Tamás</i>
------------	--------------------	-------------------------

ÁPRILIS 2. NAGYCSÜTÖRTÖK

8 óra úrv.	Sárik Eszter	
------------	--------------	--

ÁPRILIS 3. NAGYPÉNTEK

9 óra (Farkasrét) úrv.	Blázy Árpád	
10:30 óra úrv.	Blázy Árpád	
18 óra	Gáncs Tamás	<i>passióolvasás</i>

ÁPRILIS 5. HÚSVÉT ÜNNEPE

8 óra úrv.	Sárik Eszter	
9 óra (Farkasrét) úrv.	Blázy Árpád	
10:30 óra úrv.	Sárik Eszter	
10:30 óra	Gáncs Tamás	<i>gyermekistentisztelet</i>
18 óra	Blázy Árpád	<i>vespera</i>

ÁPRILIS 6. HÚSVÉT ÜNNEPÉNEK 2. NAPJA

8 óra úrv.	Gáncs Tamás	
9 óra úrv. (Farkasrét) úrv.	Sárik Eszter	
10:30 óra úrv.	Gáncs Tamás	<i>örömmzenés</i>

Hivatali rend

Lelkészi hivatal:

1114 Budapest, Bocskai út 10.
Hétfő-péntek 9-13 óra

Telefonszámok:

Lelkészi hivatal	1/361-2159
GÁNC S TAMÁS IGAZGATÓLELKÉSZ	20/824-3703
BLÁZY ÁRPÁD PARÓKUSLELKÉSZ	20/824-2907
SÁRIK ESZTER BEOSZTOTT LELKÉSZ	70/365-1488
ANGYAL-CSEKE CSABA HATODÉVES	70 210-0724
MAJERNÉ VÁRNAI KRISZTINA IRODAVEZETŐ	20/524-8787
BUDAY DORKA HITOKTATÓ	20/824-5370
BEDECS RÉKA HITOKTATÓ	20/775-3891
BENCE GÁBOR KÁNTOR, KARNAGY	20/824-4524
NÉMETH SÁNDOR KÁNTOR, ORGONISTA	20/824-2762
CSANÁDY ANNA EGYHÁZFI	70/455-0041
MÜLLER GYÖRGY KERTÉSZ, KARBANTARTÓ	20/573-3140

Kelenföldi evangélikus hírlevél

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10. kelenfold@lutheran.hu,
Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet
Farkasrét: XI. Németvölgyi út 138.

Szerkesztőség: ANGYAL-CSEKE CSABA, BERNHARDT DÓRA, BENCE JUDIT, BENCZE ANNA,
BLÁZY ÁRPÁD, GÁNC S TAMÁS, HARMATI BÉLÁNÉ, ISÓ M. EMESE, SÁRIK ESZTER,
Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Isó M. EMESE (emese.iso@lutheran.hu)
Megjelent 250 példányban. A lap készítéséhez adományokat köszönettel elfogadunk,
melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.
Felelős kiadó: Harmati Béla; nyomdai előkészítés: Kovács András;
nyomdai kivitelezés: Vareg Hungary Kft. (www.vareg.hu); felelős vezető: Egyed Márton

